

Utdrag fra gruppeintervju i en av bydelene. Oslo, vår 2020:

Meg	<i>Jeg tenker på i litt praksis også, hvordan dere går ute for eksempel, når og hvor og hvordan det skjer. Hvordan gjør dere det, hvordan tar dere kontakt, hvordan kommer dere i en samtale, hvordan avgjør dere at denne her gutten eller jenta følger vi opp?</i>
M1	<i>Vi er jo på skolene i storefri, og vi er på klubbene og vi er mellom skole og klubb ute der hvor vi tradisjonelt vet at ungdom treffes, og knutepunkt som T-banestasjoner og sånne ting Så deltar vi alltid på skolens tur til (nevnes busstur til sted)</i>
Meg	<i>Dere som ansatte deltar der?</i>
M1	<i>Ja, vi har hver vår skole, ungdomsskole, og vi følger den skolen på de turene Det er vondt i rumpa å sitte på den bussen ikke sant, og vi får slått av i hvert fall en halv times prat med alle Så skjønner du fort hvem du trenger å snakke lenger med</i>
K2	<i>Men vi har jo faste, ikke sant, avtalt faste tider med skole, da er vi der i storefri den og den dagen, eller at vi i løpet av uka skal være der to-tre ganger Og så i forhold til oppfølging og sånt så får vi det gjennom barnevernet eller skole eller tjenester i bydelen har fått noe gjennom noe som har fordelt oppgavene eller oppfølgingen Og så er det noen som vi kontakter, eller klubbene, det kommer noen gjennom klubbene, men det er noen vi blir kjent med, som vi skjønner at trenger mer oppfølging enn vanlig Så det er jo...</i>
M1	<i>Du tenker på de på skolen din som alltid slåss? (dette er sagt med litt humoristisk tone, og latter i rommet før K2 fortsetter)</i>
K2	<i>Ja. For eksempel. Ungdom som vi møter ute i feltet og som vi blir kjent med over en ganske god stund</i>
Meg	<i>Ungdom dere ser i skolen, som dere ser ute på... (avbrytes)</i>
K2	<i>Ja som vi ikke har fått noen bekymring på fra barnevernet eller skole, men som vi ser at trenger det da (her er det flere «mmm...» som bekrefter dette)</i>
M1	<i>Det kommer jo ofte etter hvert, etter at vi er blitt kjent med dem</i>
K2	<i>Det gjør det, men det kan ta et år eller to det</i>
M1	<i>Ja, det kan gå lenger og</i>

Utdrag fra gruppeintervju i en av bydelene. Oslo, vår 2020

M1	<i>De vi er i stand til å styrke er de som vi har på arbeidstrening hos oss, der er det plass til ungdom, til enhver tid, og der er det (antall) ungdom nesten bestandig Og det er jo mestring Vi kan ikke legge skjul på at vi jobber der de som har det vanskeligst i samfunnet befinner seg Du har som kriterier at du i hvert fall må stå opp på dagtid og holde et møte på nav og greie å bli, at du greier.... at samfunnet blir nyttig for deg på alle mulige måter, så du ikke føler deg helt uttafor, at du kan benytte deg av tjenester so nav og helse og sånne ting da</i>
Meg	<i>Så det at dere bidrar til å styrke eller forsterke den relasjonen de har til andre, alt annet... (avbrytes)</i>
M1	<i>Ja, til tjenester, til tjenesteapparatet, til det offentlige, ikke sant, det er jo... (avbrytes)</i>
K2	<i>Og arbeidslivet og alt</i>

M1	<i>Som det å sitte å prate med en som hater politi og så sitte å spise en softis med en på Circle K (del av bydel nevnes) sammen med en fra forebyggende politiavdeling i bydelen Det gir en, ok, kanskje de tenker at nå blir jeg sett på som tyster, men da har han greid å forholde seg til en politimann på en ålreit måte Og det er stort nok det, for mange</i>
K1	<i>Tenker det også, at vi kan, det, ungdom som ikke klarer å møte opp til DPS avtaler for eksempel, eller hos BUP, vi er jo med der også, at vi får lov å være med i samtalen</i>
Meg	<i>Dere er med til BUP, hjelper dem med å komme til BUP?</i>
K1	<i>Ja, og hvis de ønsker at vi er med i samtalen Hvis de ikke klarer å sette ord på deres følelser og tanker, at vi er litt sånn medhjelper</i>
K2	<i>Mange følger vi jo over tid også Da jobber vi med det, det å styrke de tingene de trenger da, for å klare seg i livet, om det er å guide inn til noe spesial hjelp eller det er å, bare ha samtaler Og så har vi ruskonsulenten vår, som har samtaler over lang tid</i>

Utdrag fra gruppeintervju i en av bydelene. Oslo, vår 2020:

Meg	<i>Nå går jeg videre til oppsøkende team, og hvordan dere jobber med medvirkning i møter med ungdom enten det er her inne eller der ute, eller hvor dere er Har dere noen tanker om hvordan dere gjør det?</i>
M1	<i>Det skjer på flere nivåer, alle kan supplere underveis, men på et overordnet plan så syns vi det er viktig å bruke ungdom vi møter på i det daglig som resurspersoner Som hjelper oss å speile vårt arbeid Det å kartlegge, det å ta temperaturen på ungdomsmiljøer og behovene der ute Samle inn informasjon som er viktig for arbeidet vårt fra ungdommene som er ekspertene på det å vokse opp, det å være ung i dag, i den bydelen vi er fra, i stedet for at vi skal gå og synse Det er en overordnet måte å jeg føler at vi aktivt bruker medvirkning til</i>
Meg	<i>I all kontakt med ungdom så er dette noe dere gjør?</i>
M1	<i>Ja, når vi er på ungdomsskoler og de samtaler vi har handler ofte om..., om... vilkårene de unge lever under, hvilke mangler som pekes ut, hva som skal til for at det kan bli bedre å være ung i bydelen Dette tar vi med oss videre, både i arbeidet vi gjør i det daglige, hva vi fokuserer på, hva vi formidler oppover i systemet, og dermed ta inn ungdommens stemme på et overordnet plan Også kan vi se det på et individnivå, der vi har oppfølging og alt sånt arbeid blir gjort på bakgrunn av ønskene og behovene</i>
Meg	<i>Det praktiske, i det praktiske møtet, er det snakk om å ha en dialog med en gang, Som... basert på medvirkning, og ungdommen får sagt sin mening og er med å bestemme, og at dere gjerne spør dem som ekspert på eget liv, som du sa,</i>
K2	<i>Ja, spesielt på felt da Hvis det er mange ungdommer som henger en plass, ok, hvorfor henger dere her, kan vi finne noe, en gymsal der dere kan være i stedet for den butikken der, for eksempel</i>
M1	<i>Jeg tror den medvirkningsbiten er mye mer naturlig, jeg ser ikke helt hvordan vi kunne gjort det uten å at høyt fokus på medvirkning Vi er avhengig av den tillitten ungdom har til oss En måte å få til det er å vise respekt for de vi møter, og etterstrebe den kunnskapen de har, som di sitter på, de er jo eksperter i sine egne liv, framfor å ha en ovenfra og ned perspektiv der du skal fortelle folk hvordan de skal leve sine liv, hva som må til for at de</i>

	<p>skal få det bedre, de vet det best og det er det vi prøver å få bedre oversikt over når vi møter de, for å kunne møte de nettopp på det</p> <p>Og det tror jeg er mye mer typisk for bydelsarbeid, kanskje, mer enn det som er sentrumsrelatert, der er problemstillingen mye mer definert, du kan gå rett på sak</p> <p>Her er vi mer nødt til å kartlegge på bakgrunn av den kunnskapen ungdom selv har om sine egne liv</p>
Meg	<p>Ja, og så hører jeg på hele samtalen her at dere tar med ungdommer, i dette møtet for eksempel, dere spør «vil dere være med» og så er de med å si noe om hvordan dere jobber, en åpen debatt, og kunnskap og spredning av kunnskap er og et grunnlag for medvirkning</p> <p>I forhold til den derre oslostandard, for å ta den</p>
K1	Men for å ta det med erfaringskonsulenter, det har ikke kommet ordentlig fram, for det bruker vi mye
Meg	Dere bruker erfaringskonsulenter?
K1	Ja, ungdommen selv har vært med, det bruker vi i forhold til kurs og i arrangementer, til og med formidling av arbeidet, av oppsøkende team, de opplever det, de kan det, de vet det, til og med med samarbeidspartnere, de holder workshops
Meg	Med samarbeidspartnere?
K1	<p>Og erfaringskonsulentene. Samarbeidspartnere får mye mer ut av det da, og snakke med den det faktisk gjelder, den som har opplevd det, enn oss i igjen, ikke sant</p> <p>Det bruker vi mye av faktisk</p> <p>Og det i tillegg, de som er risikoutsatte ungdommer da, som får lov å være med å skrive bekymringsmelding om seg selv, selv om det er vanskelige tider</p>
J 19	Umm
K1	Det gir dem en stemme i det som, de blir ikke tatt på senga da, at de kan skrive i bekymringsmelding, at det her er jeg uenig i, at de er uenig i det vi sier, for bare å bli hørt. Bekymringsmeldinga blir fortsatt sendt, i samtykke med dem, med de får lov til å skrive at de ikke er enige i det vi sier
Meg	Så hvis dere skriver noe, så kan de se på det og si at, nei det er ikke sånn
K1	Ja, så kommer det fram at ungdommen ikke er enig, men at vi mener sånn og sånn, så blir det en lettere overgang til barnevernet, og vi fortsatt beholder den tillitten og relasjonen vi har, og at vi aldri skal være redd for å sende en bekymringsmelding når vi har en bekymring for, av risk for å ødelegge den tillitten
Meg	Så ungdommene vet hva dere sier
K1	De har kontrollen da, mange ungdommer føler at de mister kontroll, og når de får plutselig brev fra barnevernet, så skal dere møte til møte, det har blitt sendt en bekymringsmelding fra en eller annen skole, vet ikke, klubb eller ett eller annet, og så står man der, helt satt ut da, har ikke kontroll over livet sitt, hva er det som skjer og hvorfor har ingen sagt noe til meg, at det har blitt sendt noe, ja, ikke sant det slipper de her, i hvert fall, da er de med på det
Meg	Da er de med på prosessen
K1	Ja, og det kan være vanskelige ting også, men likevel
J 19	Der er derfor vi har klart å beholde relasjonen da, for når det har blitt sent en bekymringsmelding så veit du at den blir sendt, og du har vært med på å lese gjennom den og samtykker til at den blir sendt, med innholdet i den
Meg	Så ungdommene er med
J 19	Det skjer parallelt, det skjer ikke bak ryggen på deg som de gjør på skoler
Meg	Skoler er litt annerledes på en del sånne ting, enn hva oppsøkende er?
M1	For ungdommen er med i den dialogen helt fra starten, før det er snakk om bekymringsmelding i det hele tatt, så på en måte, om det kommer dit hen at det blir en bekymringsmelding, at det blir aktuelt, så er det ingen bombe og overraskelse

<i>J 19</i>	<i>Ja da har du allerede den tillitten og relasjonen til den som er i teamet så man kan ta opp at nå er det nødvendig, nå må vi ta noen grep</i>
<i>M1</i>	<i>Og en felles forståelse av at det er dit det bærer hen</i>
<i>Meg</i>	<i>Så basisen i hele tjenesten er på en måte dialogen? Mellom... (jeg blir avbrutt)</i>
<i>J 19</i>	<i>Det er dialogen, tillitten og relasjonen som man bygger opp, og jeg tror det som har vært så fint både med det forrige teamet og det teamet her er at man gir ungdommen tid til å bygge relasjon, man presser seg ikke på, man gir dem avstand til å godta at OK nå er det nye folk her og det tar tid til man blir inkludert, og det har vi fått i begge team egentlig</i>